

Vabljeni na sejo

Skupščina občinske zveze kulturnih organizacij bo 27. februarja

V sredo, 27. februarja, ob 18. uri bo v dvorani nove zgradbe Skupščina občine Bežigrad skupščina Zveze kulturnih organizacij občine Bežigrad.

Na skupščino so vabljeni delegati krajevnih kulturnih društev, šolskih kulturnih društev in predstavniki iz OZD in KS.

Na skupščini delegati in predstavniki razpravljajo o delu zveze v preteklem letu in se dogovarjajo za delo v prihodnje. Delegatom in predstavnikom bodo dali v razpravo poročilo o uresničevanju sklepov zadnje seje skupščine, finančno poročilo zveze za leto 1979, poročilo o kulturnih prireditvah v bežigradski občini, načrt dela za leto 1980 in predlog osnutka srednjeročnega načrta 1981-1985.

Izmenjava izkušenj kulturnih delavcev, razgovori in samo skupščinsko delo so porok, da za udeležence čas, ki ji ga bodo posvetili seji, ne bo zapravljen. S skupščine bodo odšli pripravljeni, da se v svoji sredini, kjer delajo, spoprimejo s problemi, ki spremljajo organizacijo kulturnega življenja.

Tudi če ne boste dobili vabila, pa vas zanima problematika kulturnega življenja v naši občini, pridite tudi vi. V začetku zborovanja bo zapel ženski pevski zbor DPD Svoboda iz Črnuč štiri pesmi. M. Š.

Začetek kulturne sezone na Črnučah

Čprav je bilo v dvorani Zadržnega doma na Črnučah na predvečer slovenskega kulturnega praznika še nekaj praznih sedežev, pa lahko rečemo, da prizadevanja članov DPD Svoboda Črnuče že rojevajo sadove. Z različnimi oblikami svojega delovanja vzpodbujajo k sodelovanju vse več krajanov, vse več pa je tudi tistih, ki prireditve obiskujejo.

Letošnjo kulturno sezono je DPD Svoboda začelo s proslavo ob obletnici Prešernove smrti. Prešerna je na zanimiv način predstavila Silda Sternad, člani DPD Svoboda pa so

Veseli ob uspehu

O predstavi »Poročil se bom s svojo ženo« v Beričevem pripoveduje Franci Grad

Poročili smo že, da je kulturnoumetniško društvo Jurij Flajšman iz Beričevega uprizorilo veseloigro Marjana Marince »Poročil se bom s svojo ženo«. Premiera je bila 2. februarja. Nekaj več o tej predstavi nam je povedal režiser Franci Grad:

»Dramska skupina se je prvičkrat sestala konec oktobra lani. Dogovorili smo se o vrsti dela in o naslovu. Čeprav smo imeli na izbiri večje število del iz dramske knjižnice, se nismo strinjali niti z enim. Ker je vsak prvi udarec najtežji so nekateri že obupali. Po pomoč smo šli v naš arhiv. Po polurnem premetavanju tekstov se je pred nami pokazal ovitek s prečudovitim naslovom: M. Marince: Poročil se bom s svojo

ženo. Skoraj v zboru smo zatuli: 'tole'. Pokazalo se je, da imamo dober nos in da je igra zelo primerna. Tako je delo odšlo v prepis in kopiranje.

Prva bralna vaja je bila v drugi polovici novembra. Delo je počasi steklo, vezi med igralci so se napele in pot na oder je bila kmalu odprta. Na odru pa smo se zopet srečali s problemom, ki nas mori že zelo dolgo – to je mraz v dvorani. Nič koliko vaj je zaradi tega odpadlo ali pa propadlo in še na tistih, ki so bile izpeljane do konca, je bil uspeh samo polovičen. Ko je prišlo novo leto smo se počasi začeli zavedati, da tiranje in izmikanje nič ne pomaga, kajti sezona se je že prevesila v drugo polovico in če smo hoteli svoj dosedanj trud poplačati z uspehom smo morali poprijeti z vso resnostjo. Ker pač nismo zahtevali preveč, smo tudi to težavo uspešno prešli in počasi so se začele širiti govorice o premieri. Po pomoč smo se zatekli k našemu staremu znancu dramskemu igralcu Janezu Erženju. Res da ni bil velikokrat med nami, toda njegove bogate izkušnje so prinesle v igro in med nas zabavnost, sproščenost in taktiko izkušenega igralca. Tudi pesimisti so uvideli, da ni vse tako črno kot je bilo videti in datum za premiero je bil kaj hitro postavljen.

Nabito polna dvorana, trena, želja po uspehu, vlažne dlani, napetost vse to je bilo videti oz. občutiti pred tretjim zvonjenjem zvonca. Luči v dvorani počasi ugasnejo, zastor se odpre, reflektorji zasvetijo, šum in klepet v dvorani se po-

ležeta, igralci pa v sebi začuti-mo nek nemir in nekaj kar nam govori da bomo zmogli.

Prvi pa drugi odmor in konec. Aplavz iz dvorane, ki mu ni in ni hotelo biti konca ter nepopisno veselje med nami igralci. Bilo je objemanja, osnovnošolske razigranosti, skratka vse kar spremlja veselje ob uspehu, ki si ga človek najbolj želi. Kritika občinstva je bila zelo pohvalna in to nam je vilo novih moči in volje, da smo se odločili za ponovitev in gostovanja.

Proslava v Beričevem

V počastitev spomina na našega velikega poeta je odbor za proslavo KUD Jurij Flajšman iz Beričevega pripravil proslavo ob obletnici Prešernove smrti. V petek, 8. februarja, je v Kmetiskem domu poleg recitatorjev in mladega zborčka osnovnošolk nastopil tudi pevski zbor Beričevo pod vodstvom tovariša Vahna. Zbor beričevskih žena je dokazal, da je njegovo petje čedalje kvalitetnejše. J. M.

Protest proti zlu

Slike Marjana Skumavca v Bežigradski galeriji

V začetku prejšnjega tedna so v Bežigradski galeriji odprli verjetno eno najbolj zanimivih razstav, ki bo zagotovo pritegnila marsikatero obiskovalca, tudi takega, ki sicer ni prav reden gost razstavnih prostorov. Žive barve, grozljive scene človeškega črnega vsakdana, neusmiljene usode in človekovih slabih trenutkov se nam kažejo s slik ljubljanskega slikarja Marjana Skumavca, za katerega lahko rečemo, da ubira zelo samosvoj pot v slovenskem slikarstvu.

Marjan Skumavc sodi v mlaj-

šo generacijo slovenskih slikarjev, pa vendar ima za seboj zelo polno preteklost. Svojo mladost je preživel na Notranjskem in Gorenjskem, kjer se je najprej izučil za zidarja. Notranja sla po oblikovanju ga je gnala na ljubljansko šolo za oblikovanje in nato na Akademijo za likovno umetnost, na kateri je uspešno diplomiral leta 1972 pri prof. G. Stupici.

Večina slik, razstavljenih v Bežigradski galeriji, je odsev njegovega vsakdanjega dela. Marjan Skumavc je namreč novinar pri dnevniku Delo in

po svoji službeni dolžnosti doživlja človekove nesreče v njihovih najhujših trenutkih. Navdušenje za boks, s katerim se je včasih tudi sam aktivno ukvarjal, se sedaj v njegovih slikah čuti čisto drugače: v svoji žalostni, tragični luči.

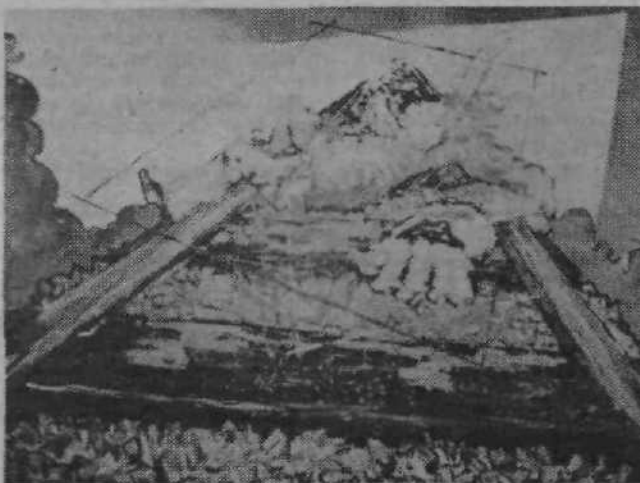
Z izrazom svojega slikarstva Marjan Skumavc protestira proti zlu in človeškim ekscesom in hkrati vzpodbuja k večji človečnosti, k boljšemu in bolj humanemu sporazumevanju med ljudmi. S tem postaja danes morda eden naših najbolj angažiranih in ostrih socialno-kritičnih likovnih ustvarjalcev. Za svoje delo je prejel leta 1969 Prešernovo nagrado za študente Akademije za likovno umetnost.

Razstava bo odprta do 6. marca.

TOMAŽ BOLE

Vsak po osem slik

Slikarka Irena Špendl in slikar Ignac Kofol bosta od 6. do 27. marca razstavljala v Bežigradski galeriji. Na Akademiji za likovno umetnost sta diplomirala 1973. leta. Irena Špendl je končala slikarsko, Ignac Kofol pa grafično specialko. Mlada slikarja sta pobrala že nekaj nagrad in imela celo vrsto razstav.

PREŠERNOVA DRUŽBA

Deset milijonov publikacij

Ko razmišljamo o prispevku kulture k ohranitvi in razvoju slovenskega naroda, ne moremo mimo delovanja Prešernove družbe, ki ima svoj sedež v Ljubljani.

Kot nadaljevalko naprednih in izobraževalnih predvojnih knjižnih društev je Prešernova družba leta 1953 ustanovila Osvobodilna fronta slovenskega naroda. Svojo nalogo, širjenje dobrih knjig med delovnim ljudstvom, opravlja Prešernova družba zlasti ob pomoči prizadevnih zaupnikov, kulturno osveščenih posameznikov, ki se trudijo, da bi prišle prave knjige v prave roke naših ljudi po vsej Sloveniji in tudi v zamejstvu. Moralno, pa tudi materialno, podpirajo Prešernovo družbo družbenopolitične or-

ganizacije, kulturne skupnosti in združeno delo. Koliko je družba pri svojem poslanstvu uspešna, pripoveduje nekaj podatkov:

Prešernova družba že 27 let izdaja posebno redno letno zbirko za vse svoje člane in naročnike. Doslej je v tej zbirki izšlo 1829 knjig v skupaj 6.925.360 izvodih. Poleg tega izhaja pri Prešernovi družbi že 22 let posebna zbirka romanov iz svetovne literature: to je »Ljudska knjiga«, v kateri je doslej izšlo 165 del v skupni nakladi 1.152.080 izvodov. Razen tega so pri Prešernovi družbi že ničkolikokrat izšle tudi Prešernove poezije v skupni nakladi 75.000 izvodov. Družba pa ima tudi Prešernove slike, razglednice, značke in reprodukcije drugih slikarjev.

Družbina revija »Obzornik« izhaja prav tako kot redna zbirka že 27 let; v tem obdobju je izšlo 1.846.378 zvezkov.

Tako je Prešernova družba v svojem 27-letnem obstoju poslala med slovensko ljudstvo že blizu 10 milijonov knjig in revij. S tem je izpolnila velik del naloge, za katero jo je zadolžila Osvobodilna fronta slovenskega naroda. Seveda pa je njeno poslanstvo takšne vrste, da si mora prizadevati tudi v bodoče za čim višjo kulturno raven naših ljudi, saj smo se Slovenci v veliki meri prav po zaslugi naših pesnikov in pisateljev in vse naše kulture obdržali kot narod, ki prav v svoji kulturnosti ne zaostaja za nobenim drugim, morda številnejšim, narodom v svetu.